

ÎNCHEIERE

07 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Benno Materials”, reprezentată de avocatul Andrian Sorocean,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Benno Materials” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Tehnocrat Grup” cu privire la restituirea avansului și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Benno Materials”, și a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 iulie 2020,

c o n s t a t ă:

La 18 iunie 2019, SRL „Benno Materials” a depus cerere de chemare în judecată prin care a solicitat încasarea de la SRL „Tehnocrat Grup” a avansului în sumă de 4 550 de Euro și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, la 26 februarie 2019, SRL „Benno Materials” în calitate de Client a încheiat cu „Tehnocrat Grup” SRL, în calitate de Prestator Contractul nr. 291.

A reiterat că, potrivit pct.1.1. din contract, SRL „Tehnocrat Grup” s-a obligat să vândă lui SRL „Benno Materials”, porți glisante de anumite caracteristici indicate la pct.1.2. la un preț de cumpărare în sumă de 6 500 de Euro.

A susținut că, la 27 februarie 2019, SRL „Benno Materials” a achitat lui SRL „Tehnocrat Grup” un avans de 4 550 de Euro, din prețul de cumpărare și prin urmare a executat în mod corespunzător obligația de plată asumată în baza pct.3.2. al contractului.

A mai indicat că, SRL „Tehnocrat Grup” urma să livreze bunurile către SRL „Benno Materials” în termen de 30 zile lucrătoare din momentul executării plății

avansului, însă la data expirării termenului 11 aprilie 2019, nu a livrat bunurile conform condițiilor contractului

A notat că, la 07 mai 2019, a expediat către SRL „Tehnocrat Grup” prin intermediul poștei electronice la emailul administratorului, dar și pe cale poștală la adresa sediului acestuia, o reclamație, prin care i-a acordat un termen de 10 zile suplimentar pentru livrarea bunurilor, conform prevederilor art.902 al Codului Civil, însă această scrisoare fiind livrată la sediul SRL „Tehnocrat Grup” la 13 mai 2019, ultimul a evitat să o recepționeze, motiv pentru care a fost expediată repetat la 27 mai 2019.

A menționat că, în vedere evitării unui litigiu și prevenirea prejudiciului, a somat repetat SRL „Tehnocrat Grup” despre neexecutare obligațiilor din contract prin scrisoare din 21 mai 2019, expediată la aceeași adresă de email a „Tehnocrat Grup” SRL și cale poștală la adresa sediului acesteia, fiind recepționată de administrator pe 28 mai 2019. Prin aceeași somația a informat despre dreptul de rezilierea contractului și de a cere restituirea avansului și compensarea prejudiciului în rezultatul neexecutării obligației.

A precizat că, SRL „Tehnocrat Grup” nu s-a conformat cerințelor și nici nu a executat obligația de livrare a Bunurilor, după expirarea unui termen îndelungat de 93 zile de la plata avansului.

Suplimentar a menționat că, în baza procesului-verbal nr.003-A13/19 se confirmă expedierea către SRL „Tehnocrat Grup” și comunicarea nemijlocită a notificării în atenția administratorului.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 22 iulie 2020, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Benno Materials” împotriva SRL „Tehnocrat Grup” cu privire la restituirea avansului și compensarea cheltuielilor de judecată. A fost anulat sechestrul aplicat în limita valorii acțiunii de 4 550 de euro, echivalentul a 92 877,79 de lei, prin încheierea judecătorei Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 15 iulie 2019, pe mijloacele financiare din conturile bancare ale SRL „Tehnocrat Grup”, inclusiv pe cele eventual deschise de aceasta după emiterea încheierii și anulează sechestrul asupra bunurilor mobile și imobile ce aparțin SRL „Tehnocrat Grup”, aplicat în cazul insuficienței mijloacelor bănești pe conturile bancare ale SRL „Tehnocrat Grup”.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 28 iulie 2020, SRL „Benno Materials”, reprezentat de avocatul Andrian Sorocean a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 22 iulie 2020, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii contestate cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021, a fost respins apelul declarat de SRL „Benno Materials”, reprezentat de avocatul Andrian Sorocean și a fost menținută hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 22 iulie 2020.

Petru a decide astfel, instanța de apel verificând legalitatea hotărârii contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în cererea de apel, a constatat că, soluția a fost dată de către prima instanță cu elucidarea pe deplin a circumstanțele cauzei, cu aplicarea și aprecierea corectă a normelor de drept material și procedural.

La caz, instanța de apel a reținut că, prin contractul nr. 291 din 26 februarie

2019, atât SRL „Benno Materials”, cât și SRL „Tehnocrat Grup” și-au asumat obligații reciproce și interdependente în sarcina ambelor părți, obligația fiecărei dintre părți avându-și cauza juridică în obligația celeilalte. Deci, fiecare parte are atât calitatea de creditor, cât și calitatea de debitor.

Fiind solicitată restituirea avansului, apelantul a pretins asupra nerespectării condițiilor contractuale de către SRL „Tehnocrat Grup” și rezilierea unilaterală a contractului de prestări servicii.

Instanța de apel a relevat că, potrivit contractului încheiat între părți s-a stabilit consecutivitatea acțiunilor/obligațiilor fiecărei părți, astfel încât obligația de plată a avansului de către apelant genera obligația intimatului de producere a bunului, iar pentru ca obiectul contractului, la caz, poarta, să fie instalată, SRL „Benno Materials” urma să achite restul sumei prevăzute în contract și să creeze condiții pentru livrarea și instalarea porții.

Prin urmare, pentru a putea pretinde la livrarea și instalarea bunului, cu întâietate apelantul era cel obligat de a achita restul sumei și a pregăti terenul pentru instalare, după cum și este stipulat la pct.2.2.3 și 3.1.-3.3 al contractului.

Astfel, instanța de apel a menționat că, SRL „Benno Materials” nu a prezentat nici o probă cu privire la crearea condițiilor necesare instalării porților și anume, betonarea fundației și stâlpilor, inclusiv achitarea restului sumei, or, fiecare parte trebuie să dovedească cele invocate.

La fel instanța de apel a notat că, reieșind din circumstanțele expuse supra, raportate la condițiile contractuale, care au fost stabilite de către ambele părți, permit a conchide asupra netemeinicii cererii de chemare în judecată și examinării corecte și multiaspectuale ale cauzei de către instanța ierarhic inferioară.

Totodată instanța de apel a constatat că, la judecarea cauzei prima instanță just a determinat circumstanțele importante pentru soluționarea litigiului, raportul juridic dintre părți, legea aplicabilă și inadmisibilitatea acțiunii.

În acest sens instanța de apel a punctat că, prima instanță, a dat o apreciere completă, obiectivă, justă și sub toate aspectele, hotărârea fiind legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces, iar alegațiile invocate de către apelant sunt inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speței.

La 14 mai 2021, prin intermediul poștei electronice, iar la 17 mai 2021 prin intermediul oficiului poștal, SRL „Benno Materials”, reprezentată de avocatul Andrian Sorocean a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 09 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 22 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unui hotărârii de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că, prima instanță cât și instanța de apel au aplicat eronat și au încălcat normele de drept material, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, au interpretat eronat legea precum și probele prezentate, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 09 februarie 2021 și a expediat copia deciziei participanților la proces prin intermediul

poștei electronice la 15 martie 2021. Prin urmare, cererea de recurs declarată la 14 mai 2021, prin intermediul poștei electronice, iar la 17 mai 2021 prin intermediul oficiului poștal se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 19 ianuarie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă a expediat intimatului copia recursului și la înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 23 iunie 2021, SRL „Tehnocrat Grup”, reprezentată de avocatul Sergiu Beșliu a depusă referință prin care a solicitat respingerea recursului declarat de SRL „Benno Materials”, ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 din Codul de procedură civilă și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că, reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii

circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Benno Materials”, reprezentată de avocatul Andrian Sorocean.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, art.431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Benno Materials”, reprezentată de avocatul Andrian Sorocean, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru